

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. וראית בשביה (כא,יא) - הרואה בריות טובות אומר ברוך ששכח ברא בעולמו ולאסתכלי מי שרי מיתבי ונשמרת מכל דבר רע שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפי' פנויה באשת איש ואפי' מכושרת ולא בבגדי צבע [של] אשה ולא בחמור ולא בחמורה ולא בחזיר ולא בחזירה ולא בעופות בזמן שנוקקין זל"ז
2. אשת יפת תאר (שם) - אין אשה אלא ליופי אין אשה אלא לבנים
3. שם - אמרה ליה ילתא לר'נ מכדי כל דאסר לן רחמנא שרא לן דמא שרא לן כבדא נדה דם טוהר חלב בהמה חלב חיה חזיר מוחא דשיבוטא גירותא לישנא דכוורא אשת איש גרושה בחיי בעלה אשת אח יבמה גויה יפת תאר
4. וגלחה את ראשה (שם,יב) - מלך מסתפר בכל יום כהן גדול מערב שבת לערב שבת כהן הדיוט א' לשלשים יום
5. ועשתה את צפרניה (שם,יב) - כשם שאמרו אסור לגלח במועד כך אסור ליטול צפורנים במועד דברי ר"י ורבי יוסי מתיר
6. ובכתה את אביה ואת אמה (שם,יג) - כל האמור בפרשת כהנים שכהן מיטמא להן אבל מתאבל עליהן
7. והיה ביום הנחילו את בניו...לא יוכל לבכר (שם,טז) - רבי יוחנן בן ברוקה אומר אם אמר על מי שראוי לירשו דבריו קיימין ועל מי שאין ראוי לו לירשו אין דבריו קיימין...מאי טעמיה דרבי יוחנן בן ברוקה אמר קרא והיה ביום הנחילו את בניו התורה נתנה רשות לאב להנחיל לכל מי שירצה
8. כי את הבכר בן השנואה יכיר (שם,יז) - יכיר יכירנו לאחרים מכאן אמר ר"י נאמן אדם לומר זה בני בכור וכשם שנאמן אדם לומר זה בני בכור כך נאמן אדם לומר זה בן חלוצה וחכ"א אינו נאמן
9. כי יהיה קטן נמי ועוד בן ולא איש קטן משמע אמר רב יהודה אמר רב דאמר קרא וכי יהיה לאיש בן בן הסמוך לגבורתו של איש אפי' קטן נמי ועוד בן ולא איש קטן משמע אמר רב יהודה אמר רב דאמר קרא וכי יהיה לאיש בן בן הסמוך לגבורתו של איש
10. איננו שמע בקול אביו (שם) - הגוזל את אביו ונשבע לו ומת ה"ז משלם קרן וחומש ואשם לבניו או לאחיו ואם אינו רוצה או שאין לו לזה ובעלי חוב באין ונפרעים...אמאי נמחליה לנפשיה מי לא תנן מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש אלמא בר מחילה הוא
11. לא תלין נבלתו על העץ (שם,כג) - כיצד תולין אותו...ומתירין אותו מיד ואם לן עובר עליו בל"ת שנאמר לא תלין נבלתו על העץ
12. כי קבור תקברנו (שם,כג) - מת ביו"ט ראשון יתעסקו בו עממים מת ביו"ט יתעסקו בו ישראל ואפי' בב' ימים טובים של ר"ה (*1+2)
13. השב תשיבם (כב,א) - המודר הנאה מחבירו...ומחזיר לו את אבידתו...פליגי בה רבי אמי ורבי אסי חד אמר ל"ש אלא בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה...וחד אמר אפי' נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר מהדר ליה
14. וכן תעשה לשמלתו (שם,ג) - אף השמלה היתה בכלל כל אלו ולמה יצאת להקיש אליה לומר לך מה שמלה מיוחדת שיש בה סימנין ויש לה תובעין אף כל דבר שיש בו סימנין ויש לו תובעים חייב להכריז
15. חמור אחיד או שור נפלים (כב,ד) - אמר אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת אני...כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו ואמר כסבורה פרה זו אינה עומדת הריני נזיר מבשרה אם עמדה מאליה ועמדה מאליה
16. והתעלמת מהם (שם) - פעמים שאתה מתעלם ופעמים שאי אתה מתעלם הא כיצד היה כהן והיה בבית הקברות או שהיה זקן ואינה לפי כבודו או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו לכך נאמר והתעלמת מהם (2)
17. לא יהיה כלי גבר על אשה (שם,ה) - המעביר בית השחי ובית הערוה לוקה משום לא ילבש גבר שמלת אשה
18. אפרחים או ביצים (שם,ו) - ביצה בששים ואין ביצה מן המנן א"ל רב אידי בר אבין לאבאי למימרא דיהבה טעמא והא אמרי אינשי כי מיא דביעי בעלמא א"ל הכא במאי עסקינן בביצת אפרוח
19. שלח תשלח את האם (שם,ז) - הנוטל אם על הבנים ר"י אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה זה הפלל כל מצות ל"ת שיש בה קרע - אין חייבין עליה
20. כי יפל הנפל ממנו (שם,ח) - הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים משלם נ"ש נפלו פטורין הניחא למ"ד תחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור אלא למ"ד חייב מאי איכא למימר כגון דמקדרי כלים לגבי כותל דכי קפצי בקפיצה לא נפלי עליהו ואפי' תחלתו בפשיעה ליכא
21. שם - נפלה מן הגג אמר רב הונא הניח בהמה למעלה ובא ומצאה למטה אין חוששין משום ריסוקי אברים
22. לא תחרש בשור ובחמור יחדו (שם,ט) - יש חורש תלם א' וחייב עליו משום ח' לאוין החורש בשור וחמור והן מוקדשין וכלאים בפרם ובשביעית יום טוב וכהן ונזיר בבית הטומאה
23. לא תלבש שעטנז (שם,יא) - ל"ת גרידא מנלן דדחי דכתיב לא תלבש שעטנז גדלים תעשה לך
24. גדלים תעשה לך (שם,יב) - כל הזכיר בציצית זוכה ומשמשין לו ב' אלפים וח' מאות עבדים
25. שם - ארבע ציציות מעקבות זו את זו שארבעתן מצוה א' מאי בינייהו אמר רב יוסף סדין בציצית איכא בינייהו רבא בר אהינא אמר טלית בעלת ה' איכא בינייהו רבינא אמר דרב הונא איכא בינייהו דאמר רב הונא היוצא בטלית שאינה מצויצית כהלכתה בשבת חייב חטאת
26. על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה (שם) - ד' ולא ג' או אינו אלא ד' ולא ה' כשהוא אומר אשר תכסה בה הרי בעלת ה' אמור הא מה אני מקיים ארבע ד' ולא ג' ומה ראית לרבות בעלת ה' ולהוציא בעלת ג' מרבה אני בעלת ה' שיש בכלל ה' ארבע ומוציא אני בעלת ג' שאין בכלל ג' ד' ותניא איך על ארבע כנפות כסותך ד' ולא ג' ולא ה' מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר יתר כמאן דאיתיה דמי ומר סבר כמאן דליתיה דמי לא דכ"ע כמאן דאיתיה דמי ושאינה הכא דרבי רחמנא אשר תכסה בה
27. שם רע (שם,יד) - המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר...והוא שאמר לה משום שם רע אני מוציאך...קסבר טעמא מאי משום קלקולא...איכא דאמרי...צריך שיאמר לה הוי יודעת שמשום שם רע אני מוציאך
28. אשה בעלת בעל (שם,כב) - ובביאה מנא לן אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן דאמר קרא בעלת בעל מלמד שנעשה לה בעל ע"י בעילה
29. ומתו גם שניהם (שם) - כשם שהמים בודקין אותה כך המים בודקין אותו...אילימא לבעל בעל מאי עביד...ואלא לבועל
30. כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש (שם,כו) - מה רוצח יהרג ואל יעבור אף נערה המאורסה תהרג ואל תעבור (2)
31. ונשמרת מכל דבר רע (שם,ל) - אזהרה למוציא שם רע מנלן ר"א אמר מלא תלך רכיל רבי נתן אומר מונשמרת מכל דבר רע

פרשת כי תצא תשפ"ו – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

32. וַיִּתֵּן תְּהִיָּה לָךְ עַל אֲזָנְךָ (שם, יד) - לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ...לָחֶם שֶׁנִּבְלַע בְּרַמ"ח אֲבִירִים אֵלָּא מָה אֲנִי מְקַיֵּים וַיִּתֵּן תְּהִיָּה לָךְ עַל אֲזָנְךָ דְּבָרִים שֶׁתִּגְרִי אוֹה"ע מוֹכְרִין אוֹתָן לָהֶם
33. לֹא תִבְיָא אֶתְנָן זֹנָה (שם, יט) - נָתַן לָהּ וְאַחֵר כֶּךָ נָתַן לָהּ אֶתְנָנָה מוֹתֵר נָתַן לָהּ וְאַחֵר כֶּךָ בָּא עָלֶיהָ לְכִי בָּא עָלֶיהָ לִיחּוּל עָלֶיהָ אִיסוּר אֶתְנָן לְמַפְרָע אָמַר ר"א כְּשֶׁקִּדְמָה וְהִקְרִיבְתוּ ה"ד...אֵלָּא דְאָמַר לָהּ לְהוֹי גְּבִיךָ עַד שְׁעַת בִּיאָה וְאִי מִיִּצְטָרִיךְ לִיךְ קִנִּי מַעֲכָשִׁין
34. שֶׁם - אֶתְנָן וּמַחִיר כְּלָאִים יוֹצֵא דוֹפֵן בְּנִלְדוּת קִדְשִׁים קִסְבֵּר וְלִדִּי קִדְשִׁים בְּהוֹיִיתָן הֵן קִדּוּשִׁים
35. לֹא תִשְׁיַךְ לְאַחִיד (שם, כ) - אִיזְהוּ נִשְׁךְ הַמַּלְוָה סָלַע בַּה' דִּינָרִין סָאֲתִים חֲטִין בַּג' אִסוּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא נוֹשֵׁף וְאִיזְהוּ תִּרְבִּית הַמַּרְבָּה בְּפִירוֹת
36. לֹא תֵאָחֵר לְשִׁלְמוֹ (שם, כב) - וַיִּצְדָּקָה מִיחַיִּיב עָלֶיהָ לְאַלְתֵּר מ"ט דְּהָא קִיָּמִי עֲנִיִּים
37. מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעִשִּׂיתָ (שם, כד) - אָמַר שְׁמוּאֵל גָּמַר בְּלָבוּ צָרִיךְ שְׂוִיָּצִיא בְּשִׁפְתֵּי
38. וְהָיָה בְּךָ חֲטָא (שם, כה) - וְהִלֵּךְ הַיָּחִיד וְעִשָּׂה שׁוּגְגַת עַל פִּיהֶם וְנִיתְּנִי וְעִשָּׂה עַל פִּיהֶם שׁוּגְגַת ל"ל אָמַר רַבָּא שׁוּגְגַת לְאֶתְוִי הוֹרוּ בֵּית דִּין שְׁחָלַב מוֹתֵר וְנִתְחַלֵּף לוֹ חָלַב בְּשׁוּמָן וְאָכְלוּ פְטוּר עַל פִּיהֶם עַל פִּיהֶם מִמֶּשׁ וְאִיכָּא דְאָמְרִי אָמַר רַבָּא שׁוּגְגַת עַל פִּיהֶם הוּא דְפְטוּר אֲבָל נִתְחַלֵּף לוֹ חָלַב בְּשׁוּמָן וְאָכְלוּ חַיִּיב
39. וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָתָא (כד, א) - כָּל דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים אֵין עוֹשִׂין אוֹתוֹ לֹא דוֹפֵן לְסוּפָּה וְכו' מִשׁוּם רִיחָא אָמְרוּ אָף אֵין כּוֹתְבִין עָלָיו גִּיטִי נָשִׁים (2)
40. כִּי מִצָּא בָּהּ עֵרוֹת דְּבַר (שם) - ב"ש אוֹמְרִים לֹא יִגְרַשׁ אָדָם אֶת אִשְׁתּוֹ אִיא"כ מִצָּא בָּהּ דְּבַר עֲרוּה...וּב"ה אוֹמְרִים אָפִי הַקְדִּיחָה תִּבְשִׁילו...ר"ע אוֹמַר אָפִי מִצָּא אַחֲרֵת נָאָה הֵימְנָה
41. וְלֹךְ תִּהְיֶה צְדָקָה (שם, יג) - מִנִּין לְבַעַל חוֹב שְׁקוּנָה מִשְׁכּוֹן שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹךְ תִּהְיֶה צְדָקָה אִם אֵינוּ קוֹנָה מִשְׁכּוֹן צְדָקָה מִנִּין
42. כִּי תִחַבֵּט זִיתָךְ (שם, כ) - שְׁלֹשָׁה זִיתִּים הֵן וּבִהֵן שְׁלֹשָׁה שְׁמָנִים הַזֵּית הָרִאשׁוֹן מְגַרְגְּרוּ בְּרֹאשׁ הַזֵּית וְכוֹתֵשׁ וְנוֹתֵן לְתוֹךְ הַסֵּל רַבִּי יְהוּדָה אוֹמַר סְבִיבוֹת הַסֵּל זֶה רִאשׁוֹן חֲזָר וְטוֹעֵן בְּקוֹרָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמַר בְּאַבְנִים זֶה שֵׁנִי חֲזָר וְטוֹעֵן זֶה שְׁלִישִׁי הָרִאשׁוֹן לְמִנּוּרָה וְהַשָּׂאֵר לְמִנְחוֹת
43. וְנִגְשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט (כה, א) - שְׁמָא תֵאֱמַר מִי מַעִיד בֵּי אֲבָנֵי בֵּית וּקוֹרוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵם מַעִידִין בּוֹ...וְחַכ"א נִשְׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם מַעִידָה בּוֹ...ר' זְרִיקָא אָמַר שְׁנֵי מַלְאָכֵי הַשֶּׁרֶת הַמְּלוּיִן אוֹתוֹ הֵן מַעִידִין בּוֹ...וְחַכ"א אֲבָרְיוֹ שֶׁל אָדָם מַעִידִין בּוֹ
44. וְהָיָה אִם בֵּן הַכּוֹת הָרָשָׁע (כה, ב) - הָא כִּי־צַד אֵין הָעֵדִים נַעֲשִׂים זִמְמִין מִיבְעִי לֵיהּ...תִּנָּא הָתָם קָאִי כָּל הַזִּמְמִין מְקַדִּימִין לְאוֹתָהּ מִיתָה חוּץ מִזִּמְמֵי בֵּת כֹּהֵן וּבּוֹעֵלָה שְׂאִין מְקַדִּימִין לְאוֹתָהּ מִיתָה אֵלָּא לְמִיתָה אַחֲרֵת וְיֵשׁ עֲדִים זִמְמִין אַחֲרֵים שְׂאִין עוֹשִׂין בִּהֵן דִּין הַזֶּמָּה כָּל עֵינֵךְ אֵלָּא מַלְקוֹת אֲרָבָעִים
45. אֲשֶׁר תִּלְדַּ (שם, ו) - צִרַת אֵילּוֹנִית אִסוּרָה שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תִּלְדַּ פֶּרֶט לְאֵילּוֹנִית שְׂאִינָה יוֹלְדָת
46. אֲבֵן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יִהְיֶה לָּךְ (שם, טו) - וְחַיִּיב לְהַכְרִיעַ לוֹ טַפַּח הִיָּה שׁוֹקֵל לוֹ עֵין עֵין נוֹתֵן לוֹ גִּירוּמִין א' לְעִשְׂרָה בִּלְח וְא' לֵכ' בְּגִבַּשׁ מְקוֹם שֶׁנֶּהְיָ לְמוֹד בְּדָקָה לֹא מוֹד בְּגִסָּה בְּגִסָּה לֹא מוֹד בְּדָקָה לְמַחוּק לֹא יִגְדוֹשׁ לְגִדּוֹשׁ לֹא יִמְחוּק
47. זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ עֲמַלְק (שם, יז) - בְּשִׁנְיָה זָכוֹר וּמִפְטִירִין פְּקָדֵתִי וְאִי זֹה הִיא שְׁבַת שְׁנִיָּה כָּל שְׁחָל פּוֹרִים לְהִיּוֹת בְּתוֹכָהּ וְאָפִי בַע"ש
48. מְקוֹם אֶהְלֵךְ (ישעיהו נד, ב) - יוֹשְׁבֵי צְרִיפִין אֵין מוֹדִידִין לָהֶן אֵלָּא מִפְּתַח בְּתִיָּהֶן
49. וְעִירִים נִשְׁמוֹת יוֹשִׁיבוּ (שם, ג) - שְׁבַת בְּעִיר חֲרִיבָה לְרַבְּנָן מִהִלָּךְ אֶת כּוֹלָהּ וְחוּצָהּ לָהּ אֲלָפִים אִמָּה הֵנִיחַ אֶת עִירוֹבּוֹ בְּעִיר חֲרִיבָה אֵין לוֹ מְמָקוֹם עִירוֹבּוֹ אֵלָּא אֲלָפִים אִמָּה
50. בְּשִׁצֵּץ קֶצֶף הַסִּתְרֵתִי פָּנִי רַגְעַ מִמֶּךָ (שם, ח) - וְאֵל-ל זֹעַם בְּכָל יוֹם וְכִמָּה זַעְמוֹ רַגְעַ

1. עבודה זרה כ	11. סנהדרין מו	21. חולין נא	31. כתובות מו	41. פסחים לא
2. כתובות נט	12. שבת קלט; ביצה ו, *כב	22. מכות כא	32. יומא עה	42. מנחות פו
3. חולין קט	13. נדרים לג	23. יבמות ד	33. עבודה זרה סג	43. חגיגה טז
4. תענית יז	14. בבא מציעא כז	24. שבת לב	34. זבחים קיד	44. מכות ב
5. מועד קטן יז	15. נזיר י	25. מנחות לו	35. בבא מציעא ס	45. יבמות יב
6. מועד קטן כ	16. ברכות יט, בבא מציעא ל	26. זבחים יח	36. ראש השנה ו	46. בבא בתרא פח
7. בבא בתרא קל	17. נזיר נט	27. גיטין מו	37. שבועות כו	47. מגילה ל
8. קידושין עח	18. חולין צח	28. קידושין ט	38. הוריות ב	48. עירובין נה
9. סנהדרין סח	19. מכות טז	29. סוטה כח	39. עירובין טו; סוכה כד	49. עירובין סא
10. בבא קמא קט	20. בבא קמא כא	30. פסחים כה; יומא פב	40. גיטין צ	50. ברכות ז